

"Άγνωστοι Δράστες"

Σημείωση για το κλείσιμο της υπόθεσης της μήνυσης σε βάρος της συλλογικότητάς μας για συκοφαντική δυσφήμιση.

Λίγες μέρες μετά την τελευταία ανακοίνωσή μας σχετικά με το ζήτημα της στοχοποίησης της συλλογικότητάς μας από την τοπική Διεύθυνση Ασφάλειας του Α.Τ. Ξάνθης (βλ. εδώ), ενημερωθήκαμε ότι η υπόθεση της μήνυσης για συκοφαντική δυσφήμιση απέναντι "στη συλλογική οντότητα Πέλοτο και σε όσους συνεργάζονται με αυτή" μπήκε στο αρχείο από τον εισαγγελέα που την έτρεχε, λόγω "αγνώστων δραστών".

Τρία πράγματα έχουμε να σημειώσουμε.

1.

Σε καμία περίπτωση δεν ξεχνιόμαστε και δεν ξεχνάμε την όλη υπόθεση, το ασφαλίτικης σύλληψης στήσιμό της, τους πρωταγωνιστές της και τους ρόλους τους.

2.

Οι αντιφάσεις της λειτουργίας της καπιταλιστικής μηχανής και των θεσμών της φαίνονται πολύ πιο καθαρά σε μια εποχή που το παλιό μοντέλο καταρρέει (μαζί με τις συμβάσεις και τις κοινωνικές συμφωνίες που έφερε) και γεννιέται το καινούριο.

Αφενός η αφίσα είναι υπογεγραμμένη από μια συγκεκριμένη πολιτική οργάνωση με δημόσια δράση, αφετέρου η νομοθεσία (τουλάχιστον μέχρι σήμερα) δε δίνει το δικαίωμα στους δικαστές να δικάζουν όποιο μέλος της πολιτικής οργάνωσης βρουν με βάση τη συλλογική υπογραφή που το εκφράζει πολιτικά. Η μη δίκη και καταδίκη με βάση τις πολιτικές πεποιθήσεις αποτελούν κατάκτηση του πολιτικά οργανωμένου τμήματος του προλεταριάτου στην Ελλάδα από το 1950 και μετά. Αυτή η συνθήκη σήμερα αποτελεί διακύβευμα. Το ελληνικό κράτος (ως όργανο των μεγάλων αφεντικών που δραστηριοποιούνται σ' αυτόν τον τόπο) διαρρηγνύει τις προηγούμενες κοινωνικές συμφωνίες και προσπερνά τα έγγραφα που τις περιγράφουν, δηλαδή τη νομοθεσία. Αυτό γίνεται είτε χωρίς κανένα πρόσχημα είτε μέσω ειδικών νόμων (όπως είναι οι πλήρως αντιδημοκρατικοί και άθλιοι αντιτρομοκρατικοί νόμοι 187 και 187Α) που έρχονται σε σύγκρουση με παλαιότερες νομοθεσίες. Αυτή η μεταχιμακή κατάσταση θα κατασταλάξει σε μια νέα συνθήκη με νέες κοινωνικές συμφωνίες και νέο νομοθετικό πλαίσιο, δηλαδή σε μία νέα ταξική ισορροπία. Και αν συνεχίσουμε (εμείς, το νεοπρολεταριάτο αυτού του τόπου και αυτού του κόσμου) να προβάσουμε αντιστάσεις στο βαθμό και με το επίπεδο οργάνωσης που το κάνουμε σήμερα, η νέα ταξική ισορροπία θα έχει γείρει τρομερά πολύ προς όφελος των αφεντικών μας.

Με τα παραπάνω γίνονται σαφή δύο πράγματα (μεταξύ πολλών άλλων που δε μας ενδιαφέρουν εδώ με ειδικό τρόπο). Αφενός, ο ταξικός πόλεμος που μαίνεται από τη γέννηση του καπιταλισμού ανάλογα με την ένταση που διεξάγεται, διαμορφώνει κάθε στιγμή τους ταξικούς συσχετισμούς, οι οποίοι αντικατοπτρίζονται ευθέως στο σύνταγμα μιας χώρας και συνολικά στους νόμους της. Θα πρέπει να έχουμε τη διαύγεια να εντοπίζουμε τις μεταβολές στο νομοθετικό επίπεδο και να τις συνδέουμε με τις μεταβολές στους ταξικούς συσχετισμούς. Αφετέρου, αυτή η πραγματικότητα μας φέρνει μπροστά στο καθήκον να υπερασπιζόμαστε πολλές φορές, εκφάνσεις της ισχύουσας νομοθεσίας ως τμήμα των κατακτήσεων της τάξης μας, ως γραμμή άμυνας απέναντι στους σχεδιασμούς της αστικής τάξης και του κράτους της. Κάθε πεδίο είναι πεδίο ταξικής πάλης, εφόσον είναι δυνατή η διατήρηση της πολιτικής και οικονομικής αυτονομίας από το κράτος και τα πλοκάμια του.

3.

Το ότι η υπόθεση μπήκε στο αρχείο επιβεβαιώνει την αρχική μας εκτίμηση, ότι αποτελεί βασικό τμήμα της υπερασπιστικής γραμμής του «μεγαλο»δικηγόρου. Δεν μπορούμε να πούμε ότι έφτασε η δικιά μας πολιτική απάντηση για να αποφασίσει ο εισαγγελέας να κλείσει τη -φαινομενικά- γελοία υπόθεση. Δυστυχώς προλάβαμε μόνο ακροθιγώς να αναπτύξουμε τον πολιτικό μας σχεδιασμό σε σχέση με την υπόθεση. Σε κάθε περίπτωση όμως, η δράση μας, οι άμεσες απαντήσεις μας και η απόδειξη ότι υπάρχουμε κοινωνικά ήταν καταλυτική για τη γρήγορη εξέλιξη. Επιφυλασσόμαστε και επαγρυπνούμε απέναντι στους σχεδιασμούς του κράτους.

